

# עם מי עושים שלום?

יום ד' / ב' אב תשמ"ט / 5.8.1989

חדשות

## "אחד מרעולי הפנים חתך לי את האוזן לאט, כמו שחוחכים פרוסה"

אוזנו של חליל אברעיאר מתאריונס נכרתה בגלל ציאתו לעבודה בימי שביתה וקבלת תג מגנטי. "היו

נשרף אותו. אמרתי שלא עשיתי תג, והם סחבו אותי לסימסה צדדית חשופה לרוב רגלי. שם אחד מהם

מיכל קדם



נראה ששית הטפול הטובה ביותר כראשי הפנאטים המטורפים רומה לשיטות הטיפול בנחשים — לתפוס אותם מהראש... ●●● אותם מנהיגי כנופיות הטרור, לוקים בהגיון, סבירות ושיקול דעת כאשר מדובר בראשם שלהם. אלה אף פעם לא יצערו בראש מאמיניהם על שרות מוקשים או ינהגו במכוניות נפץ בדרך לגרעון המובטח. ●●● החברים קראו שהבריטים המצויים בירי החיובי-אללה, ולכן בכל הנוגע לחטופיהם המצויים בירי החיובי-אללה, ולכן החברים מציעים שהבריטים יסגרו בשט את החוצפן הזה, סאלמן רושדי, מגרף האיטלאם, לידיהם של המרוכאים עלי ארמות" ובתמורה יקבלו בשיקט את חטופיהם, צעד שיתאים לכללי המוסר הבריטי והחיובי-אללה כאחד, ויבוא שלום על העולם. ●●● התיקשורת עדיין לא נרגעה מסביבת יום ההולדת ה-63 של ח"כ רחבעו (גנדי) זאבי, אך החברים הכי נהנו לקרוא את ההשמצות שהסיח אמנון דנקנר מ"החשות" במאיר פעיל ועור וייצמן, בגלל השתתפותם לכאורה במסיבה. חבל שהיינו צריכים להכות לסעותו השלומיאלית, כדי לדעת את רעתו האמיתית של דנקנר על הצמד פעיל את וייצמן... אגב החברים הותמים על כל מילה שכתב דנקנר על השניים. ●●● החברים שואלים מדוע העיתונים שלא כתבו על הרשעתו של יגאל תומרקין בהוצאת דיבתו של אליקים העזני כותבים היום כתבות שמנות על זיכוי בעקבות עירעורו על פסק הדין הקודם. ●●● ועוד בענין "האובייקטיביות". סיפור תקיפתם של עשרה מתושבי חיפה ע"י ערבים שתוארה בכל כלי התיקשורת כתקיפה לאומנית קיבלה נופך אחר בעיתון ענ המסמר. שם החליטו שסיבת התקיפה היתה, כנראה, שיכרות, או כמו שיואב אביב כתב "מהעצור נדף ריח של אלכוהול". ריח האלכוהול הגיע, משום מה, אך ורק למערכת ענ המסמר, כנראה בגלל אי היכולת להדביק למיקרה את אחד התירוצים המשומשים והשחוקים כ"רקע מיני" או "רקע פלילי". או מי פה השיכור יואב אביב? ●●● חברים קראו בעל המשמר שבמצרים החלו בהכנות לפתוח אווירים של מרבצי אורניום, בד בבד עם יצור טילים ארוכי טווח בשיתוף עם העיראקים, המנוסים כהטלת גזים למיניהם. "לשם מה?" שאלו החברים, הרי היה כתוב בעיתון שיש שלום. ●●● החברים הופתעו מניתוחו הלוקח של אמנון אברמוביץ ב"דר"ח" האחרון שלו בסעריב בו הגדיר את ראש עיריית באר-שבע איז'ו רגו: "אינו ליכודניק כמוהו האידיאולוגי של המילה ובוודאי לא כמוהו העממי" — אמנון הוא כנראה מאחרוני אלו שעדיין לא תפסו שזה בדיוק להיות ליכודניק — נהנתנים המנסים לתפוס נתח מעוגת השלטון המתקתקת, וזו האידיאולוגיה. כן, ממש אותו סופרמרקט עסקני שאפיין את מפא"י בשנות זוהרה. היסטוריה חוזרת. ●●● זיכרון לא רע לי החברים. תוך כדי עיון בשבועוננו המפואר, נתקלו החברים במאמרו של ג. סער בדבר מילחמת גאולה את רפול. עיניהם "הרדומות" של החברים ננעלו על שורה אחת חשובה — מולדת נגסה בפליטי מאיר כהנא — שהזכירה נשכחות. דיפרופ מהיר לאחור העלה כי גליונו מיום 31.5 הביא אותו סער לידיעת ההמונים את מחקרו החדשני של הר"ר יואב פלד, הבן של הח"כ מיל, שקבע נחרצות במספרים בדוקים (ציטוט) "איש מתומכי כהנא לא הצביע בעד מולדת (טראנספר) של רחבעו זאבי". או מה השתנה לנו בחודשיים האחרונים, או שמה צריך לשאול מי השתנה... לסער הפיתרונים. ●●● עמוד השער בעיתון העיר האחרון, ארום שמן על גבי לכו", "אש"ף הולך וסוגר על יפו" לפני שנתיים משהו היה מאמין לחזון אפוקליפטי שכזה ועוד בהעיד...? ●●● אותו עמוד ראשון בהעיר הצטמק לידיעה מיניאטורית אחת מיני רבות בעמודיו הפנימיים של המקומון המתחרה לענין, תוך נסיון לשוות לתופעה גון נלעץ של זיכוח על אורד שמלות הנשים הערביות ביפו. זה כנראה מה שקורה שנותנים לערבי לכתוב על סכנות האינתיפאדה ליהודים. ●●● כתיבה לעניין ●●● ואולי כדי להוציא את מוסיאון ת"א מהבוץ ולחלצו מידיו של מארק שאפס תזמין הברנ"ה את רחבעו זאבי, ממוזיאון ארץ ישראל המשגשג, עם פחות תקציבים ויותר מכפרים, לנהל גם את המוסיאון הזה... ●●●

החברים של אופירה

של חלוא המחייבת רק טיפול הכחדה. זכור את אשר עשה לך עמלק. זכור, ואל תרמה מהחרב האחוזה ביד. זכור, כי לפעמים מתחזה העמלק לסתם אויב. כזה שאיתו מותר לדבר שלום. אבל עמלק אמיתי לא מסוגל להתאפק. עד שיוזב בבני-ישראל, הוא יתאמן על בני עמו. עד שיגיע אלנו, יתאכזר תחילה לעצמו ובשרו.

אלה שדחפו צינור מים לגרון ופוצצו לאיש את המעינים. אלה ששאבו דם מערבים חיים בלבנון עד שמתו. אלה שאונסים את הנשים במחנות הפליטים. אלה שחיברו אומלל אחד מצידון ל-4 מכוניות שונות וקרעו אותו לגזרים. אלה שחוחכים לפועלים מרצועת עזה את האוזניים. אלה לא מהוים פרטנר לשום דבר, לאף אחד. אלה אחת דינם — השמדה גמורה מעל פני האדמה.

מידד בר — יוסף

שלום עושים עם אויבים. שלום לא עושים עם חיות. אתה לא נכנס לסכסוך-שכנים עם עכבר-ביבים, או מתפייס עם חולדה נושאת מגיפה. משמידים אותם וזהו. אף אחד לא יטרח לארגן סולחה עם דוברמן רצחני שסרח ונשך. יורים בו כככלב נגוע וסוגרים עניין. האדם בנוי למשא ומתן בהשתתפות דומיו מהמין האנושי. עם כל יתר הרמשים, הרצצים והמזיקים מדברים בשפת הדי.טי.טי.

בגין עשה שלום עם סאדאת. שמיר או שרון, מסוגלים מחר להגיע להסכמה עם אסאד, או יורשיו. הדיקטטורים הערבים אינם מלאכים. על ידיהם מרוחה שכבה עבה של דם יהודי. אבל ככה זה בחיים — שלום עושים עם אויבים.

לעומת זאת אין שג ושיח עם חותכי אוזניים. אי אפשר להיכנס לדיאלוג עם אנשים. יש רמה מסוימת

# זבליוני קייץ

מוקדש בהערצה לעמוס, באסם, עמוס ושות' (או עמוס ש', באסם ש', עמוס ק' ושות')

יש ערימה, של דשן, על הדשא ● בנית האגודה, ברחוב קפלן ● מדי יום ו', רוחשת ובוחשת ● עם קורטוב תפאדל, ובדל. אהלן ● עיתונאי-צנרת, כמה גרופיו ● וקצת נקייבעס יש בערימה ● תוקעים שם גרעפצים, פלוצים, זעצים, עייצעס ● נוטרים את מצפונה של-האומה ●●●

וערימת-הזבללה (או: התכרה'ס) ● מפרחת גם צוחת כל הזמן: "שרון אויב-העם, קלגס, אף שמענרריק ● בגלל שרון הכל כאן מבולגן! שרון הוא ספנה לרמוקראטיה ● שרון גרוע מהאח-ג'בריל ● עובדה שדריר-צוקר, באמבטיה, הכריז כליה-גמורה על כל טפיל ●●●

"החללים של דדו ושל חיים ● של ברו, גונן ושאר המוצלחים ● נפלו ועירפה ועירשם, בעצלתיים ● בגלל דממת צהריה-פיפורים ● בהתשה נפלו מתוך קונסנווס: בששת-הימים בגלל קצת אש ● במזח, קנטרה — מה יש פה? הלכו קצת פייפו, מילא, מעליש ●●●

אומנם החיידים, בכל הערר, שועקו-התריעו: יש ברדאק ● היו רק אריק, טליק, אלברט מנדרל: אולם — בעצם — מי הם? דגירדקו ● אבל נופלי מבצע-של"ג שונים הם: דמם סמוקיותר, עפרם מתוק... וכך מצבור-הרומן של התכרה'ס, על משמעתו ממשיד באון לירוק ●●●

יש אינתיפאדה, רצח, גועל-נפש ● מזל שיש גם אריק בסביבה ● נחרפנו, נזרקו-בו סחי ורפש ● נגמור-עליו הערב, במסיבה ● נראה-לו מהיכן משתין הדג ● נקרע לו את התפר בישבן ● נרמוס, נבטוש, נכתוש, נגרוס ערדק ● נמסור אותו לאש"ף-ערפורקו ● נתלה-בו קולרים של פאשלות וכולערות ● נזמין את דנקנר, חפר ושריד ● עם פתביס-זורים נשב בחאפלות ● וגם לצוות בטוינס עליר-נגיד ●●●

"וכל באבוני-ארדקע עמו נוקיע ● ונבצר לסטים מתוף שומרון ● כמראז, בניטו, באנו ונכריע ● כי התרפסות, נוחה מפיסחון... ●●●

בנית תקשוראי רחוב קפלן ● יש ערימה, של זבל, על הדשא ● את נצח-ישראל כיסחו מזמן ● עכשו חוואטמה מסתער לרשת ● פנו לו דרך פי הגיע יום ●●●

טד גדיש